

BUITEN gewoon

BUITEN gewoon

 **UITGEVERIJ
MEEMA**

MARCELLO GEERTS

Voorwoord

Marcello Geerts is een enthousiast hobbyfotograaf met een buitengewoon oog voor de wereld om hem heen. Maar de hobby begon wat uit de hand te lopen, zo vond zijn vrouw Inge. Er is immers nog een heel andere wereld die een buitengewoon oog verdient. Daarbij doelde Inge op de innerlijke wereld van het hart. Zelf was ze enige tijd daarvoor tot een persoonlijk geloof in Jezus Christus gekomen en was de Bijbel met nieuwe ogen gaan lezen. Maar hoe meer zij de Bijbel ging lezen, hoe meer Marcello zich stortte op zijn fotografie. Om in foto-terminen te spreken: hun werelden leken steeds meer te divergeren. Tot beider frustratie en verdriet.

Totdat Marcello een bijzondere ingeving kreeg – een antwoord op het gebed van zijn geliefde. Zou hij zijn fotografie niet kunnen laten inspireren door de Bijbel? En zo geschiedde. Bij elke foto die hij schoot, ging hij de Bijbel bestuderen om met een passende tekst het plaatje een bijbelse dimensie te geven.

En zo ontstond de Bijbelfoto-van-de-maand, waarvoor hij bij ons in De Meerkerk een platform kreeg. De reacties in de kerk waren bijzonder positief; velen abonneerden zich op Marcello's foto e-mail service. En of het niet de moeite waard zou zijn om er ook een boek van te maken...

Intussen ging er voor Marcello een nieuwe wereld open. Inderdaad, de wereld van het hart. Wat ooit een gewoon-tegeloof was, werd een levend geloof. Door het lezen van de Bijbel ontdekte hij dat Jezus Christus een buitengewoon oog had voor zijn hart.

Over dat oog en het oog van de camera gaat dit boek.

Mag het ieders uiterlijke en innerlijke wereld raken.

Wigle Tamboer

predikant De Meerkerk

Inleiding

Woensdagochtend vroeg. Het is nog fris buiten. Langzaam worden mijn spieren warm, op weg naar mijn werk. Het is een tocht van ongeveer drie kwartier en daarom begin ik een beetje rustig aan. Ik fiets over een rustige weg en kom in een bocht naar rechts. Een aantal auto's komt uit tegenovergestelde richting. Plotseling duikt de voorste auto mijn weghelft op, om de bocht af te snijden. Het gaat razendsnel en een schreeuw helpt niet. Een klap en ik rijd zo de berm in. Ik kan de fiets nog net overeind houden en val niet. Maar ik voel wel meteen een stekende pijn in mijn knie. Flink geraakt.

Een jonge vrouw stapt geschrokken uit de auto en zegt: "Sorry, ik had je niet gezien!" Het is een overzichtelijk punt, maar ik vermoed dat ze door veel dingen afgeleid was en niet goed genoeg de bocht in heeft gekeken.

Als ik er later over nadenk, zie ik een parallel met het geloof. Heel veel mensen zien God niet, omdat ze door het dagelijkse leven te veel worden afgeleid. Ik ook.

Soms zoek ik bewust naar bewijzen dat God bestaat. Mijn camera helpt hierbij. Veel zaken die er niet toe doen, kan ik buiten het beeld houden. Wat overblijft, is een soort rust. Een beeld dat heel gemakkelijk gekoppeld kan worden aan de Bijbel. Het Woord in beeld gebracht. God in beeld gebracht.

Marcello Geerts

Levend water

Regen, regen en nog eens regen. Het blijft naar beneden komen. De Vogezes, Frankrijk, 2006. Het is hier heel groen en nu weten we waarom. De bomen krijgen hier meer dan genoeg water, in elk geval deze zomer. Als het tegen het einde van de dag eindelijk droog wordt, trek ik er op uit. Op een kwartier lopen heb ik een klein bos ontdekt. Er blijkt een beekje doorheen te lopen dat behoorlijk snel stroomt.

Snel besluit ik om de techniek van de lange sluitertijd te gebruiken. Hierdoor wordt het water 'zacht' als zijde. Maar helaas heb ik geen statief bij me en de grond is heel erg nat. Met stenen en stukjes hout probeer ik de camera goed neer te zetten. Ik kan echter niet door de zoeker kijken en moet dus 'blind' fotograferen.

De eerste paar foto's zijn niet goed. Ik neem nog een foto, kijk op het schermje achterop en dan... wauw. Ik ben er even stil van. Het is moeilijk om echt een oordeel te vellen over de scherpste op dit kleine schermje achterop, maar de eerste indruk is heel goed. Na nog wat foto's ga ik terug. Ik wil deze foto op mijn laptop bekijken.

Dan blijkt mijn gevoel juist te zijn. Ik vind de foto inderdaad pakkend. Eenmaal thuis schiet me een titel te binnen: *Levend water*.

Morgen mooi weer, want de hemel kleurt rood.

Matteüs 16:2

Is het u wel eens opgevallen hoeveel kleuren de lucht aan kan nemen? Met name op de gouden uren (het eerste uur na zonsopgang en het laatste uur voor zonsondergang). We razen er meestal met ons drukke leven aan voorbij, maar als ik door de zoeker van mijn camera kijk dan valt het echt op. Rood, geel, roze, blauw en dat allemaal in veel verschillende tinten.

De twee gouden uren zijn het hoogtepunt van de dag voor fotografen, de kleuren zijn een teken voor fotografen om erop uit te trekken.

Jezus heeft er in Matteüs 16 wat moois over te vertellen. Vragen we ons namelijk niet veel te vaak af waarom God niet een teken kan geven dat Hij werkelijk bestaat? Jezus zegt ons dat God regelmatig tekenen geeft. Maar het enige wat wij doen, is een wetenschappelijke verklaring geven voor deze tekenen, in plaats van de aanwezigheid van God erin te zien.

Hoe zit het nou met God? Bestaat Hij nou wel of niet? Tegen een kind zeggen we vaak: "Dat is te moeilijk om uit te leggen, neem het nu maar gewoon aan." Maar als volwassenen hebben we hier de grootste moeite mee... Persoonlijk had ik het allang opgegeven met de mensen, maar God blijft het proberen. Toch wel heel bijzonder.

www.marcellogeerts.nl